

พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วย IPPPO Model

ยิหวา ผุดผา พิฉินทธารี

ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนรั

ปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในประเทศไทย เป็นปัญหาที่คุณครูภาษาอังกฤษหลายๆ ท่านก็ต่างท้อดถอนใจกันไปตามๆ กัน เนื่องจากเราจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล แต่จนแล้วจนรอดนักเรียนส่วนใหญ่ (ไม่รวมถึงนักเรียนที่ใฝ่เรียนรู้และเรียนพิเศษ) ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เลยก็ว่าได้

ในส่วนของการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ผู้เขียนมีประสบการณ์นั้นจำได้ว่าเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้น ป.5 ซึ่งขณะนั้นเป็นวิชาที่ใหม่สำหรับผู้เขียนในส่วนลึกๆ รู้สึกสนุก และอาจจะเป็นความโชคดีของผู้เขียนที่มีครูที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ และ Active มากๆ มาเป็นต้นแบบให้จึงรู้สึกชอบและอยากเก่งเหมือนครูผู้สอนบ้าง ประกอบกับครูผู้สอนมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจึงทำให้ชอบวิชาภาษาอังกฤษและครูผู้สอนเป็นพิเศษ

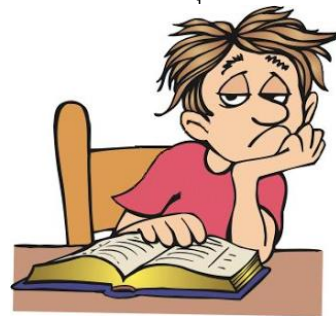

It's Fun to Learn!

จากประสบการณ์ดังกล่าวทำให้รู้สึกว่าจะแบบอย่างที่ดี และเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

นั้นจำเป็นอย่างมาก เพราะครูต้องเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญที่สุดในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาผู้เรียนอยู่เสมอ ต้องเป็นนักวางแผนในการจัดกิจกรรม เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องอาศัยทักษะในการฝึกฝน และจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน นักเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารได้ดีนัก เนื่องจากนักเรียนยังไม่ค่อยมีโอกาสดำเนิน

ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเท่าที่ควร ส่วนใหญ่เน้นไวยากรณ์ และสอนตามตำราเป็นหลัก จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่เข้าใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และเบื่อหน่ายในที่สุด

ผู้เขียนซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษคนหนึ่งจึงมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อหาวิธีการในการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นให้ได้ จนได้แนวคิดและวิธีการในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพ โดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษภายในห้องเรียน ๘๐% กับนักเรียน (ซึ่งตอนแรกค่อนข้างคิดหนัก) จึงเริ่มจากคำสั่งในห้องเรียน (Classroom Instructions) อย่างง่ายๆ การใช้ภาษาท่าทาง (Gesture) รวมทั้งสื่อต่างๆ แทนการแปล เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินกับภาษาอังกฤษ รู้จักสังเกตและเป็นการสร้างโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น ผลตอบรับตอนแรกๆ นักเรียนจะรู้สึกงงๆ และไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูพูดแต่ซักพักเมื่อนักเรียนคุ้นชินกับภาษา นักเรียนจะสามารถเข้าใจและใช้ภาษาสื่อสารออกมาได้ใน

ที่สุด ผู้เขียนเชื่อว่าการศึกษาที่ครูมีบทบาทเป็นผู้กระตุ้น และจุดประกายให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจ (Inspiration) ในการเรียนรู้จะเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ในขั้นต่อไป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีชีวิตเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรม (Learning by doing and playing) ในรูปแบบต่างๆ เช่น เกม เพลง ฯลฯ ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเบื่อหน่าย

STEP ที่ 1 ผู้เขียนใช้การสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน (Inspiration) กระตุ้นผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ เตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่เนื้อหา

STEP ที่ 2 ใช้กระบวนการเรียนการสอนตามแนวธรรมชาติ PPP Model (PPP Teaching Model) เพื่อพัฒนาผู้เรียนทำกิจกรรม และใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากขึ้น นักเรียนเกิดความรู้สึกลดตภัย มั่นใจในการใช้ภาษา นักเรียนมีโอกาสประยุกต์ใช้ภาษาและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม

STEP ที่ 3 เกิดผลลัพธ์ที่น่าพอใจ (Outcomes) โดยผลที่เกิดไม่ใช่การมุ่งเน้นรางวัลจากการแข่งขันทักษะเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนรวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น

ผู้เขียนเรียกวิธีการสอนนี้ว่า IPPPO Model (อ๊ีบโป้ โมเดล)

ผลจากการใช้วิธีการสอนนี้พบว่า นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย กล้าแสดงออก นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นจากการฝึกปฏิบัติ และมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนและระหว่างเพื่อน

อยากให้คุณครูได้นำเทคนิค วิธีการที่หลากหลายเข้าสู่ห้องเรียน เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้ใช้ภาษาสื่อสารได้ดี และสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ และจะรู้ว่าการทำให้นักเรียนชอบภาษาอังกฤษและเรียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้นเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งของครูผู้สอนภาษาอังกฤษค่ะ

